

SUFLETUL MEU

Rujoiu Mihai

Ploaia albă, imaginară,
Cu stropi mici,
Îmi inundă sufletul
Când tu nu ești aici.

Vântul bate neîncetat
Vrând să mă doboare,
Sufletul arzând
Se topește în zare.

Soarele îmi arde
Pământul ce îl calc,
Alerg neîncetat
Spre visul înalt.

Umbra îmi acoperă
Trupul încins,
Răcoarea cuprinde
Iubirea ce s-a stins.

Roua îmi înțeapă
Tălpile bătătorite,
Din iarbă răsar
Flori amortite.

Imaginea ta perfectă
De neatins,
Apare în fața mea
Un dor nestins.

Peste tot verde
Lumină imaginară,
Sufletul vie agonie
Și o inimă amară.

Chiar de vei reveni
Vei fii mereu,
O imensă necunoscută
A sufletului meu.